

تقاضای تلبس به کمالات اولی الامر

«اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعْنَى جَمِيعِ مَا يَدْعُوكَ بِهِ وُلاَةُ أَمْرِكَ.»

خداوندا، به معانی همه‌ی دعا‌هایی که والیان امر، تو را بدان خواندند.

آیت الله سعادت پرور (ره):

سه احتمال در معنای مسألت فوق (أَسْأَلُكَ) وجود دارد:

﴿ سزاوار است توجّه شود که آیا مسألت فوق، شبیه به قسم و سوگند برای

درخواست و برآورده شدن حوایج ذیل دعا است،

﴿ یا آن که امام- علیه السّلام- در مقام این است که بفرماید: «خداوندا! من

تو را آن گونه می دانم که متولیان امرت می خوانند»

﴿ و یا امام- علیه السّلام- در مقام این است که شیعیان خویش را توجّه دهد

که از خداوند تقاضای تلبس به کمالات وُلاَتِ امر الهی را داشته باشند.

هر کدام از معانی را می توان مورد توجّه قرار داد، ولی وجه سوّم بهتر به نظر می رسد.

البته نه به این معنی که کمالات انتصابی آنان را دارا گردند.